



**מערכת בתי המשפט
דוברות והסברה**

07 במרץ 2023
י"ד באדר תשפ"ג
4700-1039-2023-002836

תקציר פסק-דין

תיק עע"ם מס' 7368/22 משרד הפנים נ' בריל

הרכב שופטים אב"ד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן, השופטת ג' כנפי-שטייניץ, השופט י' כשר.

בית המשפט העליון קבע פה אחד כי יש לרחות שני ערעורים שהגישה המדינה על פסקי דין של בתי המשפט לעניינים מינהליים, שבגדרם הורו למדינה לרשום כנשואים במרשם האוכלוסין בני זוג שנשואו בטקס שנערך בהיוועדות חזותית והונפקה להם תעודת נישואין של מדינת יוטה בארצות הברית.

בני הזוג בערעורים נישאו על פי דיני מדינת יוטה באמצעות היוועדות חזותית. חלקם מסרו לפקיד הרישום הודעה על שינוי מצבם האישי בצירוף תעודת נישואין שהונפקה במדינת יוטה. פקיד הרישום סירב לרשום אותם, ובחלוף מספר חודשים נמסרה להם ההנמקה שלפיה לשיטת המדינה מדובר בטקס שנערך למעשה במדינת ישראל וכזוה לא חלות עליו ההלכות שנפסקו בבית המשפט העליון בנושא רישום נישואין. בתי המשפט לעניינים מינהליים קבעו שסירוב זה נעשה שלא כדין, והמדינה ערערה על הכרעתם. בית המשפט העליון דחה את ערעורי המדינה וקבע שעל פקיד הרישום לרשום את הזוגות כנשואים במרשם האוכלוסין.

בית המשפט העליון עמד על ההלכה המושרשת שמבחינה בין רישום הנישואין לבין שאלת תוקפם בדין המהותי. לפי הלכה זו, חובתו של פקיד הרישום להימנע מהכרעה בשאלות בדבר תוקפם או פסלותם המהותית של הנישואין. בהתאם להלכה זו, כמו גם לנהלי רשות האוכלוסין וההגירה, כאשר מוצגת לפקיד הרישום תעודה ציבורית כדין, עליו ככלל לרשום את האמור בה ולהימנע מהכרעה בשאלות משפטיות מורכבות. ראשיתה של הלכה זו בבג"ץ 143/62 פונק שלזינגר נ' שר הפנים, פ"ד יז 225 (1963) (להלן: הלכת פונק שלזינגר). המדינה לא ביקשה לבחון מחדש את הלכת פונק שלזינגר, אך טענה שפקיד הרישום מצא שטקסי הנישואין נערכו בישראל וכי מדובר אפוא באי נכונות גלויה לעין בתעודה הציבורית.

בית המשפט העליון קבע כי שאלת מקום עריכת טקסי הנישואין במקרה דנן היא שאלה שמעוררת סוגיות סבוכות שאין להן מענה בחוק או בפסיקה. בהקשר זה, ציין בית המשפט בין היתר כי טקסי הנישואין נערכו על פי חוקי מדינת יוטה, על ידי גורם מוסמך במדינה וכי בעקבות זאת הוציאה מדינת יוטה תעודת



**מערכת בתי המשפט
דוברות והסברה**

נישואין. סוגיית מקום עריכת הטקס, כאשר מתעוררות בהקשר זה שאלות סבוכות, אינה מסורה אפוא להכרעתו של פקיד הרישום, כפי שנפסק באופן עקבי במהלך עשורים רבים. משכך, היה עליו לרשום את בני הזוג כנשואים בהתאם לתעודה הציבורית התקפה שהוצגה לו. לבסוף הדגיש בית המשפט כי ההכרעה מוגבלת לשאלת רישומם של הנישואין במרשם האוכלוסין, ואין בה משום נקיטת עמדה בשאלת תקפם.

***** התקציר אינו בא להחליף את פסק-הדין, הנוסח המחייב הוא זה של פסק-הדין המלא *****